

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2022-05-04 Nr. 429-161
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti su *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2019 m. rugpjūčio mėn. pareiškėjas dalyvavo buto, esančio (*duomenys neskelbiami*), (toliau – butas) varžytinėse ir jas laimėjo, todėl 2020 m. kovo mėn. įgijo nuosavybės teisę į butą.

Kadangi iki tol bute gyvenę asmenys atsisakė išsikraustyti, 2021 m. balandžio 22 d. Vilniaus apygardos teismas civilinėje byloje Nr. (*duomenys neskelbiami*) priėmė nutartį, kuria buvo priimtas sprendimas iškeldinti bute gyvenančius asmenis. Galutinė iškeldinimo data buvo paskirta 2021 m. birželio 30 d., tačiau vėliau terminas pareiškėjo sutikimu pratęstas iki 2021 m. liepos 29 d.

2021 m. liepos 28 d. tarp pareiškėjo ir draudiko buvo sudaryta Gyventojų turto ir asmens civilinės atsakomybės draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbiami*)), kurios neatskiriama dalis yra Gyventojų turto draudimo taisyklės (redakcija, galiojanti nuo 2020 m. balandžio 6 d.) (toliau – Taisyklės) ir kuria buvo apdraustas pareiškėjui nuosavybės teise priklausantis butas (toliau – draudimo sutartis). Draudimo liudijime nurodytas draudimo sutarties laikotarpis nuo 2021 m. liepos 28 d. 10 val. 00 min. iki 2022 m. liepos 28 d. 00 val. 00 min.

2021 m. liepos 30 d. pareiškėjas informavo draudiką apie 2021 m. liepos 29 d. 10 val. 00 min. įvykusį įvykį, kurio metu tretieji asmenys sugadino butą, t. y. atlikti vidiniai buto sugadinimai, apdailos sugadinimai, vidaus įrenginių (vonios, židinio) vagystė, didelio masto vidinių buto instaliacinių konstrukcinių sistemų pažeidimai (toliau – įvykis). Dėl šios priežasties pareiškėjas prašė draudiko išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią įvykio metu patirtus nuostolius.

Gautą pranešimą draudikas užregistravo duomenų sistemoje ir pradėjo žalos bylos Nr. (*duomenys neskelbiami*) administravimo veiksmus. 2021 m. spalio 25 d., įvertinęs surinktus duomenis, draudikas priėmė sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakė pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką. Draudikas savo priimtą sprendimą grindė tuo, kad jau prieš sudarant draudimo sutartį pareiškėjui buvo žinoma apie įvykį ir kilusius nuostolius. Be to, pareiškėjo nurodytas įvykis įvyko ne staiga ir netikėtai, o nuostoliai atsirado dėl pareiškėjo bute vykdomų statybos darbų, todėl įvykis neatitinka Taisyklių 5.6.2 ir 5.1 papunkčiuose nurodytų draudžiamąjo įvykio sąlygų.

2021 m. lapkričio 25 d., nesutikdamas su draudiko priimtu sprendimu, pareiškėjas pateikė pretenziją, kuria prašė draudiko pakeisti priimtą sprendimą, t. y. įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką. 2021 m. gruodžio 10 d. draudikas pakartotinai paaiškino priimto sprendimo motyvus ir atsisakė keisti priimtą sprendimą. Pareiškėjas su tuo nesutiko, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjas prašo rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti pareiškėjui priklausančią draudimo išmoką. Pareiškėjas teigia iki 2021 m. liepos 28 d. apie įvykį nežinojęs, o butui iki sutarties sudarymo žala nebuvo daroma. Pareiškėjas nurodo, kad tik 2021 m. liepos 27 d. buvęs buto savininkas pareiškėjo advokatui pagrasino, kad padarys žalą, jeigu pareiškėjas nesumokės reikalaujamų pinigų. Taigi, pareiškėjo teigimu, įvykis įvyko jau sudarius draudimo sutartį.

Pareiškėjas pažymi ir tai, kad draudikas neteisėtai laikosi pozicijos, jog po grasinimo sugadinti pareiškėjo butą nusikaltimas tampa įvykiu, nuo kurio nėra galimybės apsidrausti. Pareiškėjo nuomone, nusikaltimas yra pavojinga valstybėje uždrausta veika, todėl teisinėje valstybėje kiekvienas asmuo turi teisėtą lūkestį, kad nusikaltimai jo atžvilgiu nebus vykdomi. Pareiškėjas teigia, kad draudikas neteisėtai kaltina pareiškėją, nes jis, sudarydamas draudimo sutartį, neatskleidė informacijos, kad ankstesnis buto savininkas grasino sugadinti butą. Pareiškėjo teigimu, nėra teisinio pagrindo teigti, kad dėl kito asmens grasinimų pareiškėjas praranda galimybę apdrausti savo turtą. Be to, prieš sudarant draudimo sutartį net nebuvo reikalaujama pateikti informaciją apie grasinimus sugadinti butą ir pan. Pareiškėjas teigia, kad draudikas, priimdamas sprendimą, neanalizavo teisės aktų nuostatų ir jomis nemotyvavo priimto sprendimo. Pareiškėjo vertinimu, draudikas siekia be jokių konkrečių argumentų pareiškėjui sudaryti įspūdį, kad vien dėl to, kad nepranešė apie grasinimus, pareiškėjas praranda teisę į draudimo išmoką.

Pareiškėjo teigimu, draudikas nepagrįstai nurodo, kad įvykio metu butas nebuvo gyvenamas, nes, dar prieš sudarant draudimo sutartį, pareiškėjas informavo, kad butas yra nuolat gyvenamas. Pareiškėjas akcentuoja, kad butas iki 2021 m. liepos 29 d. buvo gyvenamas, o tai, kad bute gyveno ne draudėjas, o kiti asmenys, nesudaro kliūčių sudaryti draudimo sutartį. Pareiškėjo teigimu, net jeigu sudarant draudimo sutartį pateikiama informacija yra netiksli ar neišsami, tai nesuteikia pagrindo atsisakyti mokėti draudimo išmoką.

Pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką akcentuoja ir tai, kad bute nebuvo atliekami statybos darbai, o pareiškėjo turtas buvo gadinamas. Pareiškėjas tokiems veiksams nepritarė ir net 2 kartus kvietė policiją, todėl, jo nuomone, patirti nuostoliai nepatenka į Taisyklių 5.6.2 papunktyje nurodytų nuostolių sąrašą.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjo reikalavimu ir prašo jį atmesti. Draudiko teigimu, pareiškėjas klaidingai teigia, kad apie įvykį ir buto sugadinimus nieko nežinojo. Draudikas nurodo, kad pareiškėjas, pranešdamas policijai apie buto ardymo darbus, paaiškino, kad veiksmai bute atlikti iki 2021 m. liepos 27 d. 17 val. 15 min. Draudikas teigia, kad tiek pareiškėjo advokatas, tiek ir veiksmus atlikęs trečiasis asmuo taip pat pažymi, kad butas buvo apgadintas dar iki įsigaliojant draudimo sutarčiai. Dėl šios priežasties draudikas mano, kad surinkti duomenys patvirtina, jog pareiškėjas apie buto ardymą vėliausiai sužinojo 2021 m. liepos 27 d. 17 val. 15 min., todėl vėliau draudimo sutartį sudarė tam, kad gautų draudimo išmoką, atlyginančią įvykio metu patirtus nuostolius.

Draudikas akcentuoja ir tai, kad įvykis pagal tarp šalių sudarytos draudimo sutarties nuostatas negali būti laikomas staigiu ir netikėtu. Surinkti duomenys patvirtina, kad butas buvo sugadintas dar iki įsigaliojant draudimo sutarčiai ir pareiškėjas apie tai žinojo, kai internetu pateikė užsakymą sudaryti draudimo sutartį, todėl įvykis negali būti laikomas staigiu ir netikėtu.

Draudikas nurodo, kad draudimo sutartyje buvo nustatyta, kad draudimo apsauga galioja su sąlyga, kad butas yra nuolat gyvenamas, t. y. „draudėjas ir (arba) jo šeimos nariai ir kiti draudėjui prilyginami asmenys veda kasdieninę savo buitį“. Draudiko nuomone, ši draudimo sutarties sąlyga pagrindžia, kad butas laikomas nuolat gyvenamu, jeigu jame gyvena ir buitimi rūpinasi pareiškėjas, jo šeimos nariai ar kiti su pareiškėju susiję asmenys, kurių teisinis statusas yra prilyginamas pareiškėjo, kaip draudėjo, teisiniam statusui, t. y. minėtų asmenų atlikti veiksmai sukuria atitinkamas teises pasekmes pareiškėjui pagal draudimo sutartį. Draudikas nurodo, kad, pagal pareiškėjo pateiktus paaiškinimus, butas iki 2021 m. liepos 29 d. buvo nuolat gyvenamas. Be to, pareiškėjas teigė, kad iki 2021 m. liepos 29 d. nebuvo perėmęs buto valdymo. Draudikas nurodo, kad antstolio Irmanto Gaidelio 2021 m. liepos 28 d. akte yra nurodyta, kad iškeldinimas buvo paskirtas 2021 m. birželio 30 d., tačiau pareiškėjo sutikimu priverstinis iškeldinimas buvo atidėtas iki 2021 m. liepos 29 d. Draudiko nuomone, šios aplinkybės patvirtina, kad tretieji asmenys, kurie sugadino butą, iki 2021 m. liepos 29 d. bute gyveno turėdami teisėtą pagrindą, t. y. su pareiškėjo sutikimu. Dėl šios priežasties, draudiko teigimu, jeigu butas sudarant draudimo sutartį buvo nuolat gyvenamas, tai butą sugadinęs trečiasis asmuo pagal draudimo sutarties sąlygas yra pareiškėjui, kaip draudėjui, prilyginamas asmuo. Draudiko teigimu, ginčo tarp šalių nėra, kad trečiasis asmuo butą sugadino tyčia, o pagal draudimo sutarties nuostatas draudimo išmoka yra nemokama, jeigu draudžiamasis įvykis atsitiko dėl draudėjo, apdraustojo ar naudos gavėjo tyčios. Taigi, draudiko nuomone, jis, remdamasis ir šiuo pagrindu, pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką.

Draudikas atkreipia dėmesį į ir tai, kad Taisyklių 5.6.2 papunkčiui taikyti nėra reikšmingas trečiojo asmens veiksmų kvalifikavimas pagal baudžiamąjį procesą, nes faktinės aplinkybės pagrindžia, kad dėl trečiojo asmens, kuris yra prilygintas draudėjui, veiksmų atsirado buto

defektų, o tai visiškai atitinka Taisyklių 5.6.2 papunkčio nuostatas, todėl tai taip pat gali būti pagrindas draudikui atsisakyti mokėti draudimo išmoką.

Atsižvelgdamas į visa tai, draudikas nurodo, kad pagrindo keisti priimtą sprendimą ir tenkinti pareiškėjo reikalavimą nėra, todėl prašo atmesti pareiškėjo reikalavimą kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko priimto sprendimo įvyki pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakyti pareiškėjui mokėti draudimo išmoką pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių paaiškinimus, atkreiptinas dėmesys į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) nuostatas. Pagal CK 6.987 straipsnį, draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Pažymėtina, kad šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012).

Pareiškėjas tiek draudikui pateiktoje pretenzijoje, tiek kreipimesi į Lietuvos banką teigia iki 2021 m. liepos 28 d. apie įvykį nežinojęs, o esminė žala butui buvo padaryta būtent tą dieną. Pareiškėjo teigimu, buvęs buto savininkas 2021 m. liepos 27 d. pareiškėjo advokatui pagrasino, kad sugadins butą, tačiau butas buvo sugadintas po to, kai draudimo sutartis buvo sudaryta. Nesutikdamas su pareiškėjo pateiktais duomenimis, draudikas nurodo, kad surinkti įrodymai patvirtina, jog butas buvo sugadintas dar iki sudarant draudimo sutartį, todėl draudikas neturi teisėto pagrindo įvyki pripažinti draudžiamuoju ir mokėti draudimo išmoką.

CK 6.996 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad draudimo sutartis, jeigu joje nenustatyta ko kita, įsigalioja nuo to momento, kai draudėjas sumoka visą ar pirmą draudimo įmoką. CK 6.996 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad draudimas taikomas visiems draudžiamiesiems įvykiams, įvykusiems po draudimo sutarties įsigaliojimo, jeigu draudimo sutartyje nenustatyta ko kita. Jeigu draudimo sutartyje nustatyta taikyti draudimą ir draudžiamiesiems įvykiams, įvykusiems iki draudimo sutarties įsigaliojimo, tai tokia sąlyga galioja, jeigu draudimo sutarties šalys apie draudžiamąjį įvykį, kuris įvyko iki draudimo sutarties įsigaliojimo, nežinojo. CK 6.993 straipsnio 1 dalyje nustatyta draudėjo pareiga suteikti draudikui visą žinomą informaciją apie aplinkybes, galinčias turėti esminės įtakos draudžiamąjį įvykio atsitikimo tikimybei ir šio įvykio galimų nuostolių dydžiui (draudimo rizikai), jeigu tos aplinkybės nėra ir neturi būti žinomos draudikui. Draudikas pasitiki draudėjo atskleidžiamais faktais ir prisiima riziką, manydamas, kad draudėjas nenuslėpė jokių draudžiamąjį įvykio tikimybei ir šio įvykio galimų nuostolių dydžiui reikšmingų aplinkybių. Draudėjo pateikta informacija gali lemti tiek draudiko sprendimą, ar prisiimti draudimo riziką, ar ne, tiek draudimo sutarties sąlygas, tarp jų ir draudimo įmokos (premijos) bei draudimo išmokos dydžius.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas taip pat yra konstatavęs, kad draudimo sutarties sudarymo metu abi jos šalys nežino ir neturi žinoti, kad draudžiamasis įvykis būtinai įvyks. Jei bent viena šalis žino apie draudimo įvykio neišvengiamumą, draudimo sutartis prieštarauja draudžiamąjį įvykio sampratai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2002 m. birželio 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-903/2002).

Draudimo sutartinių teisinių santykių srityje suformuotoje kasacinio teismo praktikoje taip pat pabrėžiama, kad skiriamasis draudiko veiklos požymis yra tai, kad jo veikla susijusi su tam

tikra rizika, t. y. draudėjas moka draudimo įmokas, o draudikas rizikuoja, nes jis perima iš draudėjo riziką – nuostolių atsiradimo tikimybę ir tam tikro jų dydžio galimybę (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2003 m. lapkričio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-1029/2003). Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad draudimo sutartis yra fiduciarinė, t. y. grindžiama jos šalių didžiausio tarpusavio pasitikėjimo principu (lot. *uberrimae fidei*), sutartis, dėl to draudimo sutarties šalys privalo būti viena kitai absoliučiai atviros ir atskleisti viena kitai visą informaciją, kuri gali būti reikšminga šiai sutarčiai sudaryti bei jos sąlygoms nustatyti ir vykdyti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2001 m. birželio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-7-397/2001; 2008 m. lapkričio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-518/2008; kt.). Draudimo santykių ypatumai lemia šių santykių dalyvių pareigą ypač glaudžiai bendradarbiauti ir kooperuotis, padedant įgyvendinti vienas kitam savo teises bei vykdyti pareigas (CK 6.38 straipsnio 3 dalis).

Vertinant, ar nagrinėjamu atveju pareiškėjas, nežinodamas apie butui padarytą žalą, sudarė draudimo sutartį, svarbu pažymėti, kad pareiškėjas 2021 m. liepos 27 d. 18 val. 11 min. svetainėje www.draudimas.lt pateikė užsakymą sudaryti draudimo sutartį ir iš karto sumokėjo už draudimo apsaugą. Pareiškėjui suformuotame draudimo liudijime yra nurodyta, kad draudimo apsauga įsigalioja 2021 m. liepos 28 d. 10 val. 00 min. Draudimo liudijime taip pat yra nustatyta, kad „šios draudimo sutarties įsigaliojimas siejamas su draudimo įmokos sumokėjimu, t. y. draudimo sutartis įsigalioja draudimo liudijime nurodytą dieną, bet ne anksčiau kaip draudimo įmokos ar pirmosios jos dalies sumokėjimo į draudiko sąskaitą dieną.“ Taigi, įvertinus tiek abiejų šalių pateiktus duomenis, tiek draudimo sutarties nuostatas, galima daryti išvadą, kad nors pareiškėjas įmoką už draudimo sutartį sumokėjo 2021 m. liepos 27 d. 18 val. 11 min., tačiau iš draudimo liudijime individualiai aptartų draudimo sutarties sąlygų matyti, kad draudimo apsauga pradėjo galioti 2021 m. liepos 28 d. 10 val. 00 min. Be to, šalys, sudarydamos draudimo sutartį, nesusitarė, kad draudimo apsauga bus taikoma ir įvykiams, kurie įvyko iki draudimo sutarties įsigaliojimo momento (dėl šių aplinkybių ginčo tarp šalių nėra).

Siekdamas pagrįsti savo reikalavimą, tiek paaiškinimuose draudikui, tiek kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas nurodo, kad apie įvykį sužinojo tik 2021 m. liepos 28 d., kai jo pažįstamas, eidamas pro butą, pastebėjo pastatę, kuriame yra butas, vykdomus „metalo konstrukcijų pjovimo darbus“ bei žmones, esančius ant pastato stogo. Pareiškėjo teigimu, buvęs buto savininkas 2021 m. liepos 27 d. tik grasino sugadinti butą, tačiau veiksmai buvo atlikti 2021 m. liepos 28 d. Nesutikdamas su pareiškėjo nurodytais argumentais, draudikas Lietuvos bankui pateikė duomenis, kad įvykis įvyko dar iki draudimo sutarties įsigaliojimo dienos. Draudikas pateikė 2021 m. liepos 28 d. pareiškėjo Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus miesto pirmojo policijos komisariatui pateiktą pareiškimą (toliau – pareiškimas), kuriame pareiškėjas, nurodydamas įvykio aplinkybes, paaiškino, kad „iš anksto susitaręs su skolininku (išskeldinamuoju) Y. Y., 2021 m. liepos 27 d. apie 17 val. 15 min. man atstovaujantis advokatas A. A. atvyko į butą, kuriame buvo Y. Y., taip pat kiti 5–6 nežinomi asmenys, kuriuos Y. Y. pristatė kaip darbininkus-statybininkus.“ Pareiškėjas pareiškime taip pat pažymėjo, kad „bute advokatas A. A. matė atliekamus įvairių komunikacijų, sanitarinės technikos, sienų apdailos ir kitų bute esančių buto priklausinių ar kitų daiktų, kurie negali būti atskiriami nuo buto be žalos butui, išmontavimo ir ardymo darbus.“ Pareiškime pareiškėjas akcentavo ir tai, kad „manau, kad nurodyti Y. Y. veiksmai, atlikti iki 2021 m. liepos 27 d. 17 val. 15 min., išardant įvairias komunikacijas, sanitarinę techniką, ar kitus daiktus, kurie negali būti atskirti nuo buto be žalos butui, ne tik jau padarė man žalą, tačiau ir gali būti vertinami kaip atitinkantys nusikaltimų, numatytų Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 187 str. (turto sunaikinimas ar sugadinimas) bei 294 str. (savavaldžiavimas), sudėties požymius.“ Siekdamas pagrįsti savo priimtą sprendimą, draudikas Lietuvos bankui pateikė ir Vilniaus apskrities Vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus miesto pirmojo policijos komisariato 2-ojo veiklos skyriaus Liudytojo apklausos protokolą (toliau – apklausos protokolas), kuriame liudytojas A. A. nurodė, kad „Atstovaudamas išieškotoją X. X., iš anksto susitaręs su skolininku (išskeldinamuoju) Y. Y. 2021 m. liepos 27 d. apie 17 val. 15 min. atvykau į butą, kuriame buvo Y. Y., taip pat kiti 5–6 man nežinomi asmenys, kuriuos Y. Y. pristatė kaip darbininkus – statybininkus. Prie lauko įėjimo į namo laiptinę, prie lifto durų, taip pat prie buto durų buvo pakabinti skelbimai, kur buvo nurodyta, kad nuo 2021 m. liepos 27 d. bus atliekamas buto stogo remontas. Bute mačiau atliekamus įvairių komunikacijų, sanitarinės technikos, sienų apdailos ir kitų bute esančių buto priklausinių ar kitų daiktų, kurie negali būti atskiriami nuo buto be žalos butui, išmontavimo ir ardymo darbus.“ Galiausiai draudikas Lietuvos bankui

pateikė ir 2021 m. rugpjūčio 31 d. Y. Y. draudikui pateiktus paaiškinimus, kuriuose buvęs buto savininkas, be kitų paaiškinimų, nurodė, kad „maždaug nuo liepos 22 d. samdžiau žmones nelegalaus antstato likvidavimui ir apie tai informavau X. X. per jo advokatą A. A.. A. A. kai vyko darbai maždaug liepos 26-27 d. lankėsi bute, stebėjo griovimo darbus ir vedė derybas dėl statybinių medžiagų įsigijimo, kurios priklausė man. Mano pateiktą informaciją gali patvirtinti keletas liudininkų. Tiksliai nurodau, kad šių metų 27 d. X. X. advokatas A. A. lankėsi bute antros dienos pusėje, matė situaciją, kuri buvo analogiška 07-29 dieną, kai butas buvo perduotas. 27 dienai buvo išmontuoti baldai, šviestuvai, santechnika antrame aukšte. Pvz. skylė lubose kur stovi policijos pareigūnas atsirado maždaug birželio mėnesį, nes buvo lašėjimas vandens, už tai buvo ieškoma skylės-nuotėkio. Trumpai tariant X. X. Ergo bendrovėj apdraudė neegzistuojantį daiktą su neegzistuojančiais nuostoliais, kurie atsirado iki 21.07.28 10:00 ryto.“

Taigi, iš pateiktų duomenų matyti, kad įvykis, kurio metu buvo apgadintas pareiškėjui priklausantis butas, įvyko, t. y. butas buvo sugadintas, dar iki 2021 m. liepos 27 d. 17 val. 15 min. Šiuos duomenis patvirtina tiek pareiškėjo pareiškime, tiek jo atstovo liudijimo apklausos protokole nurodyti, tiek buvusio buto savininko pateikti paaiškinimai. Pareiškėjas ir jo atstovas apie įvykio metu sugadintą butą vėliausiai sužinojo 2021 m. liepos 27 d. 17 val. 15 min., kai į butą atvyko pareiškėjo atstovas ir pastebėjo buto sugadinimus. Iš pirmiau sprendime konstatuotų aplinkybių matyti, kad pareiškėjas įmoka už draudimo sutartį sumokėjo 2021 m. liepos 27 d. 18 val. 11 min., o draudimo sutartis įsigaliojo 2021 m. liepos 28 d. 10 val. 00 min. Lietuvos banko vertinimu, visos šios aplinkybės patvirtina, kad įvykis įvyko, t. y. butas buvo sugadintas, dar iki draudimo sutarties įsigaliojimo momento, t. y. iki 2021 m. liepos 28 d. 10 val. 00 min. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad įvykis įvyko iki draudimo sutarties įsigaliojimo, o pareiškėjas dar prieš sudarydamas draudimo sutartį žinojo apie draudžiamąjį įvykį, tačiau apie tai draudiko neinformavo, darytina išvada, kad įvykio metu draudimo sutartyje nurodyta draudimo apsauga dar negaliojo, todėl draudikas pagrįstai atsisakė įvykį pripažinti draudžiamuoju ir pareiškėjui mokėti draudimo išmoką, o pareiškėjo reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Atkreiptinas dėmesys, kad, pripažinus, kad draudikas pagrįstai atsisakė įvykį pripažinti draudžiamuoju ir mokėti pareiškėjui draudimo išmoką, nes buvo nustatytos aplinkybės, kad įvykis įvyko ir žala butui buvo padaryta ne draudimo sutartyje nurodytos draudimo apsaugos metu, kitos aplinkybės dėl draudimo sutarties sąlygų, kurios būtų taikomos, jeigu įvykio metu draudimo sutartis galiotų, taikymo nebus nagrinėjamos.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis